

PRZYNOCENIE (2) *sb n*

-o- (1), -ó- (1) *Mqcz* (1:1).

N sg przynoceni(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zaakcentowanie intonacyjne, uwydatnienie głosem niektórych zgłosek (2) : Prosodia, Latine accentus,
Przinocenie prętke álbo długie wedle potrzeb filab. *Mqcz* 259d.

przynocenie czego (1): Prosodia, Latine Accentus, Nótá/ Nocenie/ Dzwieńk/ Przinócenie
niektórych fyllab w mówieniu *Mqcz* 327b.

ZCh